

kan fremskaffes. Skulde man senere gaa til at forhøje en saadan Afgift ad Lovgivningens Vej, skal jeg i Modsætning til det ærede Medlem, som forleden Dag udtalte Frygt for, at noget saadant skulde ske, hilse det med Glæde. Der er ikke noget, der taler for, at ethvert Menneske skal have Lov til at gaa omkring med en Bøsse og plaffe ned til højre og venstre. Tværtimod maa man kunne kræve af de Folk, der ønsker at udøve Jagten, at de ogsaa betaler for Retten dertil. Naar den Forstaaelse af Sagen kunde blive gængs i den danske Befolkning, vilde man være kommet et betydeligt Skridt frem med Hensyn til Bevarelse og Fremme af Jagten i vort Land.

Den ærede Ordfører for Venstre (Carl Sørensen) omtalte de forskellige Lejeafgifter, der svares af Jagten her omkring, og nævnedes blandt andet, at der i Leje af Jagten paa Saltholmen betaltes — jeg tror, han nævnedes 7 000 Kr., det vil altsaa sige mellem 2 og 3 eller meget nær op mod 3 Kr. pr. Tønde Land. Det er en betydelig Afgift, men det er et ganske specielt Tilfælde. Jeg tvivler ikke om, at der er lignende specielle Tilfælde andre Steder i Landet. Naar Afgiften er saa høj, ligger det i, at det drejer sig om et fuldstændigt afsondret Jagtterræn, som ikke er Genstand for en saadan Invasion af Krybskytter og andre ufredelige Mennesker som andre Jagtterræner. (*Alfred Christensen*: Det er Gullasch). Nej, undskyld, det er ikke Gullasch. Jeg kender tilfældigvis et Par af dem, som har Jagtretten der, og dem maa man ikke betegne som Gullasch, tværtimod, det er gode og brave Jægere ligesom det ærede 4de Medlem for Hovedstaden. Dem maa man ikke fæste Gullaschnavnet paa. (*Alfred Christensen*: Ja men, Prisen). Prisen heller ikke. Jeg synes ikke den anførte Leje af Saltholmjagten er urimelig høj, i Betragtning af at Jægerne kan tilbringe saa mange fornøjelige Dage der, som de faktisk gør. Det ærede 4de Medlem for Hovedstaden ved dog, at der netop paa Saltholmen er mange særlige Forhold til Stede. Der findes der saa mange forskellige Strandfugle, at Jagten frembyder betydelig flere Glæder end andre Steder. Jeg er paa det rene med, at der er andre Steder, hvor der svares lige saa høj Jagtafgift; men ogsaa det er Steder, hvor der er Forhold til Stede, som bevirker, at Jagtejerne værnes imod, at Jagtterrænet benyttes af uvedkommende.

Hvis man ved de foreslaaede Bestemmelser kunde komme Krybskytteuvæsenet

til Livs, vilde vi komme et ganske alvorligt Skridt frem; for er der noget, der er usmageligt, er det de professionelle Krybskytter, som ernærer sig og Familie ved ulovlig Jagt. Nu hørte jeg ganske vist forleden Dag det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) holde en rørende Tale om Krybskytterne og deres samfundsnyttige Virksomhed. Han udtalte ganske vist, at han ikke havde nogen direkte Sympati for Krybskytter, men han havde dog en vis Agtelse for disse Mennesker, som vovede Pelsen og befriede Fæstere og Lejehusmænd for den Skade, Dyrene vilde forvolde paa deres Jorder. Saaledes omtrent faldt det ærede Medlems Udtalelser. Men jeg maa indrømme, at jeg af det ærede Medlems Udtalelser fik det Indtryk, at det ikke var saa meget Agtelse, det ærede Medlem nærede for disse Mennesker, som netop Sympati. Jeg vil haabe, at det maa lykkes det kommende Udvalgs Medlemmer at faa saavel Sympatien som Agtelsen til at vejre bort hos det ærede Medlem fra Næstved. Disse Personer er ikke i nogen Retning Agtelse og Sympati værd. Det er Folk, som begaar noget lovstridigt og ernærer sig ulovligt paa andres Bekostning. Den foreslaaede Bestemmelse om Afskaffelse af Natjagten og forskellige andre Bestemmelser vil bevirke, at disse Mennesker ikke vil faa den Anledning til at ernære sig ved Krybskytteri, som de har haft før, og derved vil de forhaabentlig ogsaa nok tabe Lysten.

Jeg kan ikke tænke mig, at noget Medlem af dette Ting ikke skulde ville gaa med til Afskaffelsen af Skydning ved kunstigt Lys, Nedstikning af Fasaner, Skydning af Raavildt med Salonbøsser, som florerer i saa uhyre Grad. Jeg har set og kan nævne Eksempler paa, at Jagtdistrikter paa Sjælland er blevet blottet for Vildt i Løbet af en Vinter paa den Maade, at et Par Gutter har slaet sig sammen og er gaaet til Skovs om Natten, har skudt Raavildt og nedstukket Fasaner med Pigkæp og daglig har sendt dette Raavildt og disse Fasaner til Hovedstaden og derved fuldstændig har afblanket Distriktet for Vildt. At saadanne skandaløse Forhold har fundet Sted, finder jeg i højeste Grad beklageligt, og vi maa ved at vedtage de nævnte Bestemmelser sørge for, at noget saadant fremtidig ikke skal kunne passere.

Med stor Beklagelse hørte jeg det ærede Medlem fra Halvrimmen (Carl Sørensen) udtale, at han i og for sig var Modstander af, at man skulde gaa bort